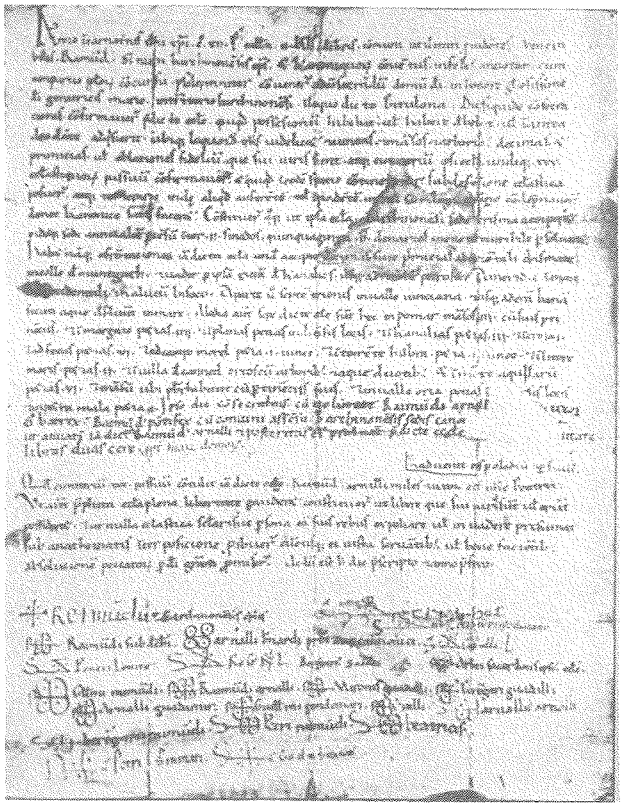
Acta de consagració de l'Església de Sta. Maria

El temple romànic de Santa Maria, vora la torre feudal del baró de Santcliment i centrant la Sagrera o nucli de cases que aixoplugava la parròquia, va ser consagrat a primeries del segle XII. Anteriorment, al mateix lloc, presidint el turó, hi havia hagut un altre temple cristià, pre-romànic, anterior al segle X. I encara allí mateix han estat trobades bases de columnes del temple romà dedicat al culte imperial: és aquesta continuïtat de culte que testimonia la continuïtat de poblament des de Baetulo a Badalona. L'església romànica va subsistir fins a l'any 1758 en què, degut al seu mal estat, fou enderrocada. El temple actual fou consagrat el 25 de juliol de 1788.

L'acta de consagració de temple romànic que transcrivim assenyala els termes, fites i alous de la jurisdicció parroquial, el nucli entorn del qual va anar-se formant Badalona.

«A trenta de novembre de l'any de l'Encarnació de Jesucrist, de mil cent dotze, proveint a la comuna utilitat, el bisbe de Barcelona i el sotasignat cos de canonges, amb gran concurrència de poble, es van aplegar per consagrar solemnement la casa de Déu en honor a la gloriosíssima Mare de Déu, Maria, en territori de Barcelona, al lloc anomenat Badalona. El dia de la consagració confirmàvem a la susdita església les possessions que tenia o havia de tenir o que en l'esdevenidor, ajudant Déu, adquirís a tot arreu, ço és: terres i vinyes i masos i arbres, delmes i primícies i ofrenes dels fidels que són del seu dret. Confirmàrem a la mateixa església el cementiri de trenta passes eclesiàstiques a l'entorn i totes les coses compreses en aquest espai, posant-ho sota la protecció de l'església i condemnant amb tota rigor com a reu de sacrilegi a qui temeràriament envaís o llevés res fins haver satisfet d'acord amb els cànons. També constituírem que la pròpia església rebés el crisma de la seu de Barcelona i anyalment pagués a la mateixa seu, entre els dos sínodes, un cens de 52 diners, moneda corrent [vénen a ésser, aproximadament, unes 7'50 pessetes, diu, aclarint-ho, el traductor]. Les fites que té l'esmentada església, on rep delmes i primícies, són: a orient, amb el turó de Montgat i va per la riera de Kanalies [es refereix potser a can Elies, d'origen antiquíssim, que avui pertany a Tiana, torna a aclarir el traductor del document] fins al Montem Petromne; a mitjorn amb la mar; a occident, amb el riu Besòs, i, al nord, amb la vall Vaciana i fins a l'Era Bona seguint el curs de les aigües que davallen a la mar. Demés, els alous de la pròpia església són aquests: tres masos amb ses pertinences a Pomar; quatre peces a Kanelies; una al Cros; sis peces a Feixos; una peça de vinya al camp Morel; una peça de vinya al torrent Humbra; dues peces a la sorra del mar; horts amb arbres i aqüeductes a la vila de Canyet; sis peces a Mont d'Aguiles i el mas amb ses pertinences on habita el prevere; peces en diferents llocs a Vall Oria; una peça a Pere Mala. El mateix dia de la consagració, per voluntat de Ramon Arnau, militar, i de sa muller Beatriu de nom, el Pontífex Ramon, amb unànime assentiment dels canonges de la seu barcelonina, constituí que anyalment el ja susdit Ramon Arnau i la seva posteritat paguessin dues lliures de cera a la predita església en la festa de Pasqua, per les seves cases. Que el cementiri de trenta passes el va donar a la repetida església Ramon Arnau, militar, i Beatriu sa muller; als quals pervingué per alou i feu. I per tal que l'abans dita església gaudeixi de plena llibertat, constituïren que les coses que són o seran del seu dret les posseeixin lliurement, i perquè cap persona eclesiàstica o secular no intenti espoliar-la en els seus béns, ho van prohibir sota pena d'anatema i van prometre a tots els que els servin i beneficiïn l'absolució de llurs pecats per a gràcia de Déu. Això s'esdevingué el dia i any damunt consignats. Ramon, bisbe de Barcelona. S. de Pere, ardiaca. S. de Ramon, hipodiaca. S. de Ramon, sotsdiaca. D'Arnau Bernat, prevere i canonge. S. de Grau, levita. S. de Roger, levita. Berenguer, sacerdot. S. d'Albert, sacerdot de la mateixa església. S. de Guillem Ramon. S. de Ramon Arnau. S. de Mir Guadal. S. de Berenguer Guadal. S. d'Arnau Guadamir. S. de Guillem Gondemar. S. de Gran. S. d'Arnau Arnau. S. de Berenguer Ramon. S. de Pere Ramon. S. de Beatriu. S. de Pere de Sant Menat. S. de Guillem de Sant Menat.»

